

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 stycznia 2017 r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód – (...) w K. – wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Ł. kwoty 78.189,73 złotych, przy czym kwoty 75.799,95 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 6 grudnia 2016 r., zaś kwoty 2.389,78 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, iż dokonał na rzecz pozwanego dostawy i sprzedaży produktów leczniczych, za które pozwany nie dokonał zapłaty oraz wskazał, iż przysługują mu odsetki w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych [pozew (...) k-3-10].

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 10 kwietnia 2017 r. roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości [nakaz k-11].

Pozwany zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości wnosząc o oddalenie powództwa co do należności głównej w kwocie 75.799,95 złotych i zwrot kosztów. W uzasadnieniu wskazał, iż strona pozwana dokonała zapłaty kwoty 70.712,75 złotych przed wytoczeniem powództwa, natomiast zapłaty kwoty 5.092,55 złotych przed wydaniem nakazu zapłaty [sprzeciw k-12-14].

Pismem z dnia 6 września 2017 r. (data nadania) powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 75.799,95 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz podtrzymał roszczenie w zakresie dochodzonych skapitalizowanych na dzień 5 grudnia 2016 r. odsetek w kwocie 2.389,78 złotych wraz z dalszymi odsetkami (zgodnie z żądaniem pierwotnym) oraz zasądzenia kwoty 515,75 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie należności głównej liczonymi od dnia 6 grudnia 2016 r. do dnia dokonanych wpłat [pismo k-33-33v].

Postanowieniem z dnia 2 października 2017 r. Sąd umorzył postępowanie w sprawie w zakresie kwoty 75.799,95 złotych [postanowienie k-123-124].

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2017 r. strona pozwana oświadczyła, że nie kwestionuje roszczenia co do kwoty 2.389,78 złotych natomiast kwestionuje dokonanie kapitalizacji odsetek od zapłaconej należności głównej i wniosła o zwrot kosztów procesu, tj. kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzykrotnej stawki minimalnej [e-protokół k-147, zestawienie kosztów k-146].

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony (w tym także wraz z (...) Spółką Akcyjną w K. zarówno w ramach umowy konsorcjum jak i następstwa prawnego) łączyło szereg umów dostawy produktów leczniczych, w wyniku czego doszło w okresie od 3 sierpnia 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. do zakupu tych produktów za łączną kwotę 75.799,95 złotych [okoliczności niesporne i przyznane, a nadto umowy i faktury k-55-121].

W dniu 30 grudnia 2016 r. pozwany dokonał przelewu na rzecz powoda kwoty 110.146,99 złotych, w tym kwoty 70.707,40 złotych z tytułu faktur objętych pozwem, natomiast w dniu 13 stycznia 2017 r. kolejnego przelewu na kwotę 301.255,05 złotych, w tym kwoty 5.092,55 złotych na poczet należności głównej dochodzonej pozwem [okoliczności przyznane i niesporne, potwierdzenia przelewu k-35-36].

Powyższy stan faktyczny – w całości niesporny pomiędzy stronami i przyznany – Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dokumenty oraz złożone w toku postępowania oświadczenia procesowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie, po dokonanej zapłacie kwoty obejmującej należność główną (75.799,95 złotych) i prawomocnym umorzeniu w tej części postępowania w sprawie, zakresem rozstrzygnięcia w orzeczeniu końcowym

objęte było roszczenie o zapłatę kwoty 2.389,78 złotych z tytułu skapitalizowanych na dzień 5 grudnia 2016 r. odsetek za opóźnienie w zapłacie należności głównej (liczonych od dnia wymagalności poszczególnych faktur) oraz dalszych odsetek od tej kwoty i odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty należności głównej od dnia 6 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie natomiast do treści art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał za uzasadnione roszczenie strony powodowej o zapłatę naliczonych odpowiednio w stosunku do poszczególnych dat wymagalności (z faktur objętych powództwem) do dnia 5 grudnia 2016 r. skapitalizowanych odsetek w łącznej kwocie 2.389,78 złotych. Podkreślić przy tym należy, iż strona pozwana w żaden sposób nie kwestionowała wysokości ani sposobu wyliczenia tych odsetek oraz oświadczyła także (na rozprawie w dniu 7 grudnia 2017 r.), że nie kwestionuje roszczenia w tym zakresie. Mając na względzie powyższe Sąd zasądził kwotę 2.389,78 złotych od pozwanego na rzecz powoda wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi (w myśl art. 482 § 1 k.c.) od dnia 9 stycznia 2017 r., tj. od dnia wytoczenia o nie powództwa.

Z kolei w myśl przywołanych wyżej przepisów powodowi należą się także odsetki za opóźnienie w zapłacie należności głównej liczone po dniu dokonanej kapitalizacji, czyli od dnia 6 grudnia 2016 r. do dnia rzeczywistej zapłaty (zgodnie z żądaniem pierwotnym pozwu). Dokonanie ich kapitalizacji (bez żądania dalszych odsetek) nie ma przy tym żadnego znaczenia dla zasadności tego roszczenia i wartości przedmiotu sporu tym niemniej, dla tzw. czystości i przejrzystości rozstrzygnięcia Sąd uwzględnił roszczenie powoda w tym zakresie w brzmieniu pierwotnym (bez kapitalizacji). Z tego też względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda ustawowe odsetki za opóźnienie liczone dla kwoty 70.707,40 złotych od dnia 6 grudnia 2016 r. do dnia dokonanej zapłaty, czyli do dnia 30 grudnia 2016 r., natomiast w stosunku do kwoty 5.092,55 złotych – od dnia 6 grudnia 2016 r. do dnia 16 stycznia 2017 r. (tj. daty zaksięgowania wpłaty pozwanego na koncie powoda).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozliczenia, i pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w oparciu o treść art. 108 k.p.c.

Zgodnie bowiem z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W przedmiotowej sprawie strona pozwana dokonała zapłaty kwoty 70.707,40 złotych w dniu 30 grudnia 2016 r., a zatem jeszcze przed wytoczeniem powództwa, czego powód nie uwzględnił w pozwie. Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie kwota ta obejmowała niezasadne roszczenie powoda stanowiące 90% z całości roszczenia pozwu. Biorąc bowiem pod uwagę dokonaną przed wytoczeniem powództwa zapłatę – powoda należy w tej części uznać za przegrywającego.

Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 101 k.p.c. w myśl którego zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Strona powodowa co prawda nie cofnęła powództwa przed wydaniem nakazu zapłaty co do kwot zapłaconych (i w związku z tym w tej części została uznana za przegrywającą) jednakże nie wystąpiły także przesłanki z art. 101 k.p.c. w odniesieniu do pozostałych – zasadnych - elementów roszczenia powoda. Strona pozwana co prawda nie zakwestionowała roszczeń o odsetki, jednakże w złożonym sprzeciwu wskazała, iż zaskarża go w całości. W tych okolicznościach oraz biorąc pod uwagę brak zapłaty zarówno części roszczenia głównego jak i odsetek, w ocenie Sądu nie można przyjąć, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa, a ponadto nie uznał żądania pozwu w tym zakresie.